

[Chr. J. Hansen.]

Byggeriet virkelig forslaa noget, maa det ske ved det private Initiativ. Jeg underkender aldeles ikke Betydningen af det private Byggeri eller det private Initiativ, men jeg vil gerne spørge, hvordan det havde set ud, saafremt ikke Staten og Kommunerne havde taget Initiativet til Fremskaffelse af Boliger i disse Aar. Det vilde have været meget værre, hvis det offentlige ikke var gaaet stærkt ind for Byggeriet.

Indenrigsministeren (Kjær): Udgifterne til den kommunale Administration af denne Lov vil blive meget, meget smaa, og man maa ikke glemme, at de paagældende Kommuner, hvor et Byggeri som det, der her er Tale om, skal sættes i Gang, er dybt interesseret deri. Jeg finder altsaa ikke, at den Lovgivning, vi her beskæftiger os med, i og for sig giver Anledning til det, men ellers kan det være meget rimeligt, at vi til sin Tid drøfter Spørgsmaalet om de Krav, det offentlige stiller til Kommunerne, og om det kunde være rimeligt, at Staten ydede Kommunerne et vist Vederlag, eller hvad man vil, for de rent økonomiske Følger af de Opgaver, der paalægges Kommunerne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Støtte for Bekæmpelse af Kvægtuberkulose og smitsom Kalvekastning m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 85).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(*Erik Eriksen*): Det foreliggende Lovforslag er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting. Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at alle er enige om, at vi her staar over for en Lovgivning, der har været af en ganske overordentlig god Virkning, hvorfor det er

naturligt og rigtigt, at den forlænges et Aar frem i Tiden, til Udgangen af 1946.

Lovforslaget er en gammel Bekendt af det høje Ting, og jeg skal derfor indskrænke mig til nogle ganske faa Ord om det. Princippet i Forslaget er fremdeles dette, at der opkræves en Afgift paa Kvæg og Kød ved Udførselen, og at de derved indkomne Midler bruges til Bekæmpelse af Kvægtuberkulose og Kalvekastning. Oprindeligt omhandlede denne Lovgivning kun Kvægtuberkulose, bortset fra at der ydedes 200 000 Kr. til Forsøg med en rationel Bekæmpelse af smitsom Kalvekastning. Beløbene til Kvægtuberkulosens Bekæmpelse har i de senere Aar været stærkt faldende, hvilket viser, hvorledes denne Sygdom er trængt tilbage, takket være bl. a. denne Lovgivning. Samtidig er Forsøgsmaterialet vedrørende Kalvekastningen vokset, saa at man nu har et Erfaringsgrundlag for en egentlig Bekæmpelse af Kalvekastningen. Landsudvalget for Bekæmpelse af smitsomme Husdyrsygdomme henstillede derfor allerede i December Maaned forrige Aar, at der blev aabnet Mulighed for at anvende Lovens Midler ogsaa til Bekæmpelse af Kalvekastningen, og denne Henstilling blev fulgt fra Ministeriets Side.

Men en egentlig Lovgivning kunde der paa det Tidspunkt ikke være Tale om, grundet paa de særlige Forhold, der raadede her i Landet. Derfor blev det ordnet ved en Tekstanmærkning paa Tillægsbevillingsloven for 1944—45, hvorefter Lovens Midler kunde anvendes saavel til Tuberkulosebekæmpelse som til Bekæmpelse af den smitsomme Kalvekastning, dog saaledes at Lovens maksimale Tilskud ikke maatte overskrides, og denne Ordning har altsaa nu været gældende i indeværende Kalenderaar. Nu foreslaas det, at den skal indarbejdes i selve Loven. Bestemmelsen om, at der af det Beløb, som udredes af Statskassen, forlods kan anvendes indtil 200 000 Kr. til Forsøg med Kalvekastning, udgaar, da den maa siges at være overflødig, naar Lovens Midler som Helhed kan anvendes ogsaa til Bekæmpelse af denne frygtede Sygdom i Kvægbesætningerne.

Saa skal jeg yderligere kun tilføje, at ligesom tidligere er Statens maksimale Tilskud til denne Ordning begrænset til 1 Mill. Kr.